

RATAMESTARIN RIMPSAUTUS

Lähtöön luikkiessas – rauhoittuakses – ihailehan maisemia:

Raejärviä, harjupolun kahta puolen, jääkauden muovaamia.

Radan alussa saat hillaisia mättäitä astua

(jollakin niistä voipi korven kontiokin istua) –

rämettä, nevaa tarpoessas saattaapi tossukin kastua.

Vaan pianpa päästäänkin (pidemmillä radoilla) Rummakkokankaalle,

kirveen koskettamattomain ikikuusten alle.

Sielläpä syytä on vilkuilla kompassia

ja verrata tarkasti karttaa ja maastoa.

Sittenpä saakin puikkia mäkeä kallioista,

kumparettä, suppaa, muotoa monenmoista.

Lopussa löytyy myös (joillakin reiteillä) kiveä ja puskaa –

mut maali lähenee, se lievittää tuskaa.

Lippuja likikkäinkin lymyy, siis tarkista koodi,

itkumuurilla muutoin veisataankin surun oodi.

Ja viestissä vaik kaverin selkä näyttäis somalta,

ethän eksy ja hairahdu hajonnaltasi omalta.

Jos laatimani reitit selvität ilman ajanhukkaa,

nostan hattua, paljastan harvennutta tukkaa.

Onnen kanssa ei suunnistamisella oo mitään tekemistä –

siispä toivotan kuntoa, taitoa, tiukkaa keskittymistä!

rm mmg

